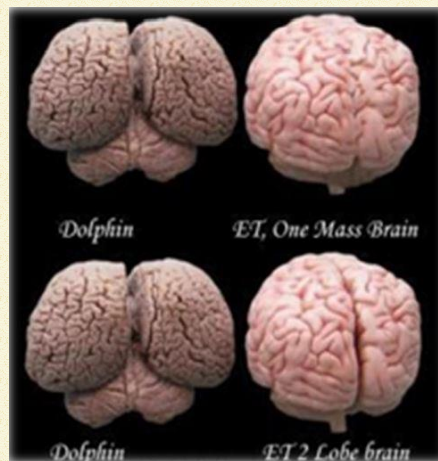


HET TAYGETESE RAS - DE HERSENEN EN HET ZENUWSTELSEL

Informatie door Anéeka van Temmer

DE TAYGETESE HERSENEN

Onze hersenen bestaan uit één enkele massa, de belangrijkste verschillen met de menselijke hersenen zijn dat ze veel sneller werken, sneller verbindingen vormen, niet alleen in termen van dualiteit denken, wat ook een volledig gebruik van beide handen impliceert, volledig ambidexter.



Het heeft tot 500 cc meer volume aan hersenmassa. Hoewel het hoofd ogenschijnlijk even groot is, komt er binnenin meer ruimte vrij, waardoor het zich anders structureert, ook omdat er geen spleet tussen de kwabben is. Maar de Taygeteaanse schedel is iets groter, het valt op in het frontale deel, met veel voorhoofd en zeer recht. Zoals bij deze bekende actrice, veel frontale kwab.



Het gaat om wiskundig denken geïntegreerd in artistiek denken, waarbij men niet alleen beide begrijpt, maar ze ook mengt als één kennis, want kunst is in de techniek en er is kunst in de wiskunde, zoals fractals van heilige geometrie, bijvoorbeeld. Dat wil zeggen dat men niet denkt in termen van technologie die het artistieke aantast of afzwakt, maar dat alles gemengd is, technologie en kunst.

Het is dus niet zoals op Aarde waar afhankelijk van de persoon meer faciliteit kan hebben op een gebied, hoewel er voorkeuren zijn, maar deze zijn niet omdat iemand "niet kan" met de wiskundige kwestie,

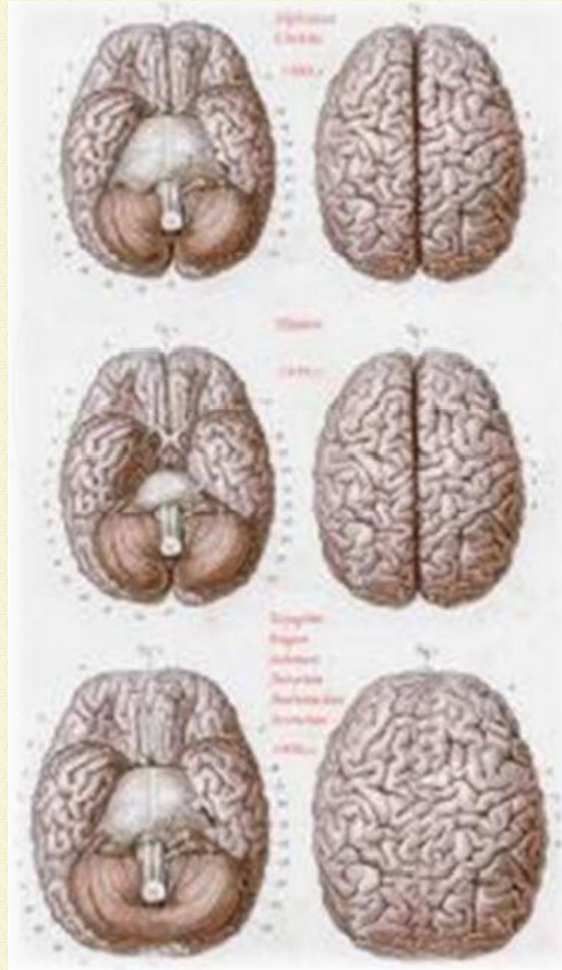
bijvoorbeeld. Alles is relatief gemakkelijker dan voor rassen met twee hersenhelften.

We leren ook sneller van alle onderwerpen evenveel, met snellere gegevensverwerking ook. Maar ook met een hoger verbruik van glucose, dat wil zeggen dat het meer energie verbruikt.

De kleine hersenen zijn groter, waardoor er een grotere verbinding is met het etherische, net zoals de zenuwspanning ook groter is, het is meer elektrisch, waardoor er meer lichaamsstatica wordt opgewekt.

URMAH, ALFRATA EN UMMO

Wat de andere rassen betreft, de Urmah bijvoorbeeld hebben ook een verenigd enkelvoudig massahersenen, kattenhersenen, maar dan al sterk geëvolueerd.



Zoals u op deze afbeelding kunt zien, hebben de hersenen hierboven bij de Alfratanen of de Ummieten een groot cerebellum, maar nog steeds twee kwabben. Het corpus callosum is bij hen groter dan bij de mens, waardoor beide hersenhelften efficiënter met elkaar verbonden zijn, maar niet zo volledig efficiënt als bij de eengemaakte hersenen van andere rassen.

Uiterlijk zien ze er bijna hetzelfde of hetzelfde uit, maar van binnen werken ze anders.

In het geval van de Afrateeërs en waarom zij de hersenen van twee massa's hebben, is dat omdat de Alfrateeërs in feite stellaire mensen zijn, zoals u weet kwamen zij voor het grootste deel van de Aarde. Zij zullen evolueren en zich lichamelijk uitdrukken zoals het best past bij hun bewustzijn en hun leven, over de generaties heen. Zoals wij altijd hebben gezegd, weerspiegelt genetica alleen hoe en wie zijn eigenaars zijn. Dus ook al zijn zij in de vijfde dichtheid en is hun DNA teruggekeerd naar de "oorspronkelijke staat", door hun frequentie zijn zij nog steeds consistent met het hebben van de hersenen op die manier. Dat is een weerspiegeling van hun eigen ideeën, hun prioriteiten.

In dit geval, hun behoefte om dingen apart te zien, dat is heel menselijk, je scheidt alles, de behoefte ontleding om te begrijpen, je ontleedt alles om de onderdelen te zien volgens hoe het werkt.

Dus het idee van leven in 3D 4D 5D 7D wat dan ook, als er geen dichtheden zijn, is slechts een idee dat je

hebt. Alles is een enkele dichtheid en hangt af van eenieder van waar tot waar hij kan zien.

Dat is een zeer groot verschil tussen Taygeta's mentaliteit en die van de mens. De mens heeft de neiging te scheiden om iets te begrijpen door de som van zijn delen. De Taygetaan heeft de neiging om te verenigen en te begrijpen wat het is als een geheel en hoe het zich verbindt met andere dingen, om te begrijpen hoe het zich verbindt met die andere dingen.

De mens heeft de neiging om iets kleiner te doen, te ontleden in eenvoudiger delen om te proberen het beter te begrijpen. De Taygetaan heeft de neiging iets te zien en te proberen het verband met het geheel te zien, wij hebben de neiging toe te voegen, te integreren. Het komt door hoe je hersenen gemaakt zijn, zoals we hier zeggen.

Dingen opsplitsen in eenvoudiger delen geeft je geen betrouwbare verklaring van waarom dingen zijn, het beperkt alleen. Want het maakt niet uit hoeveel je een kikker ontleedt... je zult nooit weten wat een kikker is, of hoe het voelt om een kikker te zijn, of wat het betekent om een kikker te zijn. Voor de mens is hoe de inwendige organen werken belangrijker dan het zijn. Hier komt het zijn op de eerste plaats, wat het betekent om een kikker te zijn, en het leven is heilig. Dit als voorbeeld van waarom wij als rassen elkaar de laatste tijd niet begrijpen.

HOMO CAPENSIS

Aan de andere kant, bijvoorbeeld de Homo Capensis, in M45 van de ster Asterope, vergeleken met de Taygeteese brein, hebben zij wel veel schedel, maar dat vertaalt zich in lage hersendichtheid. Ik bedoel, veel wow maar weinig intellect, gewoon relatief. Een ander punt is dat ze een verenigd brein hebben, maar veel corpus callosum, weinig dichtheid, zoals ik al zei, en dat betekent dat de botplaten van de schedel verschillen van die van de mens. De belangrijkste benige cranioencephale spleet ontbreekt. Dat is een eenduidig herkenningspunt van de hersenen, in tegenstelling tot de driepuntsverbinding bovenin de menselijke schedel.



De mens heeft een compacter en dichter brein, dat in veel of alle omstandigheden beter en sneller werkt dan een poreuzer brein. Dit ter verdediging van de Lyran rassen. Dat wil zeggen, niet onder de indruk zijn en minder geïntimideerd door die schedel. Het is niet dat ze minder zijn, natuurlijk niet. Alleen met zoveel hoofd hebben ze niet meer intellect als in IQ, vergeleken met een Lyran schedel zoals wij die hebben.

Ze bevatten ook meer cranio-encefalische vloeistof en hersensteunvezels, dat zijn de structuren die de hersenen op hun plaats houden, waardoor ze schokbestendig zijn, net als het dragen van een ingebouwde motorhelm. Dus wat ik bedoel is dat de Homo Capensis, in een wedstrijd van intellect, GEEN voordeel heeft tegen iemand met een ronde schedel zoals Lyran. Zij zijn NIET de onoverwinnelijke grote genieën zoals ze lijken te zijn, het is slechts een variant, meer geneigd tot bescherming, en dan nog zie ik het als problematisch om dat in het hoofd te hebben of om het hoofd zo te hebben. Dit is ook een trauma voor hen, je kunt zien dat ze het verbergen, niet alleen op Aarde zoals je beschreef om redenen die mensen niet beseffen. Maar ze verbergen het ook waar ze dat niet hoeven, dat wil zeggen, hun kleding thuis bevat dat soort accessoires op het hoofd om de esthetische impact van hun schedel te verminderen.

In het geval van de Homo Capensis of Elohi zijn zij niet zo direct met ons verbonden, dat wil zeggen, zij zijn verre verwanten van Lyra. Zoals u misschien hebt opgemerkt, zijn er in de ruimte buiten de Aarde wezens die gaan van precies gelijk aan de mens, tot anderen die aan de buitenkant gelijk zijn maar niet vanbinnen, en allerlei varianten op een schaal of verval van gelijk tot zeer verschillend en elk punt daartussen. Ik

spreek van duizenden en duizenden van rassen. Die vallen dus op de schaal van minder gelijkenis met de mens.

TAYGETEISCH BREIN

Terugkomend op het Taygeteaanse brein, vergeleken met het menselijke brein, is onze pijnappelklier 400% groter en vergroeid met het corpus callosum. Maar zoals we al zeiden, het hele lichaam, niet alleen de hersenen, is de antenne.

De pijnappelklier is meer ontwikkeld en groter in een verenigd brein. Het is een belangrijk stuk, zoals alle andere, maar het is niet de enige ingang van de ziel, om het zo maar te noemen. Elke cel heeft zijn eigen verbinding of versie van verbinding met de etherische kant of spirituele kant. Dat wil zeggen dat de Pijnappelklier, in tegenstelling tot wat gezegd wordt, NIET het enige punt in het lichaam is dat verantwoordelijk is voor buitenzintuiglijke waarneming en de verbinding met het Eenheidsveld, maar dat het hele lichaam als eenheid genoemde verbinding geeft of ontvangt. De Pijnappelklier is slechts het meest duidelijk actieve element binnen een systeem, binnen een geheel.

Een ander aspect is dat men zegt dat het menselijk brein ongeveer 80.000 miljoen neuronen heeft, ik beschik niet over vergelijkende gegevens met betrekking tot het onze, ik weet niet of wij ze zelfs tellen. Wij hebben hier niet zo'n mechanisch concept. Maar men moet zien dat het niet alleen gaat om het aantal neuronen, maar om de complexiteit van de netwerken en hoe zij onderling verbonden zijn, dat wil zeggen om de dichtheid van de hersenen of de neuronen, niet alleen om de hoeveelheid. Daarom zeg ik u dat de Homo Capensis niet noodzakelijk slimmer is, want dat is hij niet, het is gewoon een ander model. Ik durf te beweren dat de hersenen van de Taygetean gemiddeld evenveel neuronen moeten hebben als de menselijke hersenen. Ik zeg dat omdat ik niet meer gegevens heb.

Een ander kenmerk is dat het menselijk brein lateraliteit heeft, dat wil zeggen dat elke hersenhelft hoofdzakelijk met één lichaamshelft interageert, de verbindingen zijn gekruist: de linkerkant van de hersenen interageert met de rechterkant van het lichaam, en omgekeerd. De motorische verbindingen gaan van de hersenen naar het ruggenmerg, en de zintuiglijke verbindingen van het ruggenmerg naar de hersenen, beide kruisen de middellijn ter hoogte van de hersenstam. Dus in dat geval hebben de verenigde hersenen geen lateraliteit. Het werkt als één geheel, zij het dat lateraliteit iets van een concept is, want fysiologisch is het alsof je overbodige systemen hebt, aangezien elke zenuwfunctie beide zijden controleert.

Maar het heeft het wel in de zin van weten of bewust zijn van de kanten, maar niet als een linker en rechter hersenfunctie, niet afzonderlijk. Als ik mezelf als voorbeeld neem, kan ik met de hand schrijven met dezelfde vaardigheid met mijn linkerhand als met mijn rechterhand. Op aarde worden bijna alle talen van links naar rechts geschreven, wat het moeilijk maakt om met links te schrijven, behalve onder andere Arabisch en Japans. In Taygeta wordt, om dit geen belemmering te laten zijn, van boven naar beneden geschreven en dan kolom naar rechts.

Maar dit gebeurt niet alleen bij het schrijven, ik zie geen verschil tussen het gebruik van mijn linker- en mijn rechterhand, ik kan zelfs iets met de ene hand doen en iets totaal anders tegelijkertijd met de andere hand, met totale vaardigheid. Als een ruw voorbeeld, ik kan mijn tanden poetsen met alle vaardigheid en zorgvuldigheid, terwijl ik de PC gebruik muis om ondertussen dingen te zien, naast vele andere dingen zoals schieten, schilderen, snijden, enz.

In het geval van de mens en de hersenen van twee massa's, wat kan bepalen of men rechtshandig of linkshandig is? Het waarom is voor mij eenvoudig, het gebeurt gewoon, want er is geen reden waarom het niet zou gebeuren, want in wezen is de kant slechts een concept. Maar waarom zou het spiritueel gezien hetzelfde zijn als altijd, een betere afspiegeling van hoe iemand in een vorig leven was of hoe het in andere dichtheden is, door frequentiepariteit. Als fysiologische reden negeer ik echter het directe motief. Ik denk omdat dat hier niet gebeurt.

Maar niet alles is beter met het hebben van een verenigd brein. Bijvoorbeeld, men heeft de neiging om zeer dyslectisch te zijn.

Hoewel dat ook komt door onze moedertaal, die niet lineair is. Dus neem ik mezelf weer als voorbeeld, ik heb veel problemen met de volgorde van de letters, of ik zet spaties waar ze niet horen, of ik zie een spelfout gewoon niet, omdat alle letters er wel staan, maar niet in de juiste volgorde. Ik zie alleen het woord en begrijp het, maar ik zie niet dat het verkeerd gespeld is.

Onze spelling met menselijke taal is dus niet zo goed, ondanks ontelbare uren schrijven. En als we moe

worden van het schrijven, naarmate de uren verstrijken, worden we steeds dyslectischer, tot het punt dat we niet meer goed kunnen schrijven. Naarmate de tijd verstrijkt, schrijf ik meer fouten en besteed ik meer tijd aan het corrigeren ervan voordat ik de zin verstuur. Dat wil zeggen dat we dyslexie hebben met alle aardse talen, maar niet met de onze. Zoals Zoals ik u al eerder heb verteld, is de syntaxis en de grammaticale opbouw niet zo star als bij een menselijke taal.

Een ander geval is dat wij geneigd zijn te proberen een wiskundig probleem op te lossen met behulp van muziktonen die wij ons in ons hoofd voorstellen, of omgekeerd. Zo wordt de bestemmingsfrequentie van een ruimteschip voorgesteld door een wiskundig getal, maar het kan en wordt vele malen opgeslagen als een reeks muzikale tonen, dat wil zeggen, de richting van de Aarde, of van een andere plaats wordt voorgesteld door een melodie, niet in koude getallen.

TAYGETISCH ZENUWSTELSEL

Ons zenuwstelsel is veel dichters dan dat van de mens, zoals het moet zijn om informatie te delen met beide zijden van het lichaam. Met dichters bedoel ik dat de zenuwen en zenuwuiteinden een hogere signaalbelasting kunnen dragen.

Dat wil zeggen dat zij een groter stimulusbereik ondersteunen tussen en in de ontladingen, tussen de dendrieten van de neuronen waaruit zij bestaan, met een herstel- en regeneratietijd van neurotransmitters tussen elke ontlading, en dit ten gevolge van een groter aantal mitochondriën in alle cellen, wat een grotere hoeveelheid energie oplevert. Dit resulteert in een snellere stofwisseling.

Een negatief punt is dat deze versnelling van de stofwisseling in de cellen en vooral in het zenuwstelsel een ineenstorting veroorzaakt, of dat de cellen sneller uitgeput raken, wat de vatbaarheid verhoogt voor ziekten die worden veroorzaakt door overstimulatie van de bijnieren, d.w.z. door stress. Een voorbeeld hiervan is dat we geneigd zijn veel last te hebben van Frequentie Dissonantie.

Dus, als positief aspect zouden we het terugzien als meer fysieke weerstand, maar ten koste van kwetsbaarheid in termen van cellulaire energie-overbelasting, zoals ik hierboven heb beschreven. Dat wil zeggen, het verhoogt de weerstand tegen neurotransmitters en hun onderdrukkers of neutralisatoren. Wat tot gevolg heeft dat een cel of een neuron meer moet werken om de volgende te stimuleren, zodat een prikkel en een zenuwtransmissie van welke aard dan ook kunnen plaatsvinden. Dit wordt veroorzaakt door stimulusoverbelasting.

Kortom, we hebben meer last van stress. Het is ook te verklaren dat wij als ras genetisch niet gewend zijn aan zoveel constante stress als de mens daar. We hebben geen manieren om het tegen te gaan. Nog maar kortgeleden en met mij als proefkonijn, zien we dat elke dag veel bewegen, en dan bedoel ik veel bewegen 2 uur of meer soms, helpt om van de schadelijke effecten van stress en Frequentie Dissonantie af te komen. Vergeleken met de mens hebben wij gemiddeld bijna tweemaal zoveel fysieke kracht en uithoudingsvermogen, ten koste van de helft van het uithoudingsvermogen op het gebied van stress.

Link voor de video: <https://www.youtube.com/watch?v=u2dTzR1Yo8g>